گفت‌وگوی تفصیلی «ایران» با وزیر آموزش و پرورش

دولت سیزدهم، ایران را به کارگاه مدرسه‌سازی تبدیل کرد

ابوالفضل نسائی / ایران

هماهنگی دستگاه‌ها برای حل مشکلات

چاره اصلی حل مشکلات، هماهنگی، انسجام و یکپارچگی درون آموزش و پرورش و میان آموزش و پرورش با سایر دستگاه‌هاست و این دولت هم در این مورد می‌کوشد.

گفت‌وگو

غزل رضایی ثانی
خبرنگار

آنچه از دولت سیزدهم در حوزه آموزش و پرورش انتظار می‌رود، همان محورهایی است که از سال‌های قبل نیز مورد انتظار بود. امروز باید با وجود طرح و برنامه‌های مختلف نتیجه مسائلی از جمله کمبود معلم، رسیدگی به مطالبات و حقوق معلمان، کاهش آسیب‌های اجتماعی در مدارس، تقویت کیفیت آموزشی و اجرای سند تحول بنیادین را می‌دیدیم. همواره در کنار مطالباتی که از قبل وجود داشت، مسائل و مشکلات جدیدی مطرح شده است که یکی از آنها بحث آلودگی هواست. آلودگی هوا پیش از هر اقدامی ابتدا مدارس را تعطیل می‌کند، آن هم مدارسی که پس از کرونا تازه جان گرفته‌اند و تلاش می‌کنند به حالت سابق خود برگردند. رضا مراد صحرایی وزیر آموزش و پرورش و عضو کابینه دولت سیزدهم در گفت‌وگو با روزنامه ایران به برنامه‌ریزی آموزش مجازی در زمان آلودگی هوا، چگونگی جذب معلمان در سال ۱۴۰۲، کاهش آسیب‌های اجتماعی و... پرداخته است که در ادامه می‌خوانید.

> طبق دستور صریح رئیس جمهور، دستگاه‌ها باید فوراً برای تعطیلی آلاینده‌ها بسیج شوند. همچنین باید آیین‌نامه اصلاح شود. باید تعیین شود که کارخانه تعطیل شود یا مدرسه؟ این تصمیم دو نگاه دارد، یک نگاه آینده و یک نگاه هم اکنون را می‌بیند. آن نگاهی که آینده را ببیند می‌گوید آینده این بچه‌ها مهم‌تر است. گمان من این است که اگر آیین‌نامه‌ها اصلاح شود، ما رویکردمان را از غیرحضوری کردن مدرسه‌ها به سمت کاهش فعالیت برخی از کارخانجاتی می‌بریم که موجب آلودگی هوا شده‌اند

آنچه موجب آلودگی هوا می‌شود قطعاً مدارس نیستند اما در این میان دیوار مدارس کوتاه‌تر بوده و اولین تصمیم مسئولان ذیربط، تعطیلی مدارس است. با توجه به تشدید آلودگی هوا در پایتخت و مجازی شدن گاه و بیگاه آموزش چه تلاشی می‌شود تا دانش‌آموزان کمترین آسیب آموزشی ببینند؟

آنچه می‌تواند این مسأله را حل کند، ابتدا اهتمام دولت‌ها به اجرای قانون هوای پاک و دیگری اصلاح رویکردشان در مواجهه با وقوع آلودگی است. خوشبختانه موضوع تعطیلی مدارس جایش را به غیرحضوری شدن مدارس داده است. ما از تابستان بخشنامه آموزش تلفیقی را با ۲ هدف ارائه کردیم: هدف نخست که هدف دائمی بوده، این است که ساعات قابل توجهی از وقت بچه‌ها در فضای مجازی می‌گذرد. ما از معلمان خواسته‌ایم برای دانش‌آموزان در شبکه شاد تکالیفی بگذارند یا بخشی از آموزش غیرحضوری را با استفاده از برنامه‌های کمک آموزشی ارائه دهند. عموماً تعداد دانش‌آموزانی که در «شاد» هستند غیر از ایام غیرحضوری بین ۷ تا ۷.۵ میلیون نفر به شکل روزانه است. این نشان می‌دهد استقبال دانش‌آموزان بویژه دخترها از شبکه آموزشی شاد و امکانات آن قابل اعتناست.

وقتی پیش‌بینی آلودگی هوا را کردیم، یکی از اقدامات این بود که نامه‌ای به رئیس سازمان حفاظت از محیط زیست نوشتم و از وی خواستم که آیا الگویی از روزهای آلوده فصول مختلف را دارید که از هم اکنون پیش‌بینی کرده و فعالانه و کنشگرانه برای آن برنامه‌ریزی کنیم؟ زیرا نمی‌خواستیم ساعت ۱۰ و ۱۱ شب مردم از طریق تلویزیون متوجه غیرحضوری شدن مدارس شوند. آموزش و پرورش هم در این زمینه نقشی ندارد، زیرا در آن ساعت بسیاری از خانواده‌ها در استراحت‌اند و وقتی صبح زود از خواب بیدار می‌شوند تازه متوجه غیرحضوری شدن مدارس می‌شوند.

در نهایت دستوری که برای آلودگی هوا و آموزش مجازی صادر شده چیست؟

در این دوره ما بخشنامه آموزش‌های تلفیقی را با رویکردهای عملگرایانه و واقع‌بینانه تدوین و ابلاغ کردیم. طبق این بخشنامه دانش‌آموزان فقط دو ساعت در کلاس درس آنلاین حضور خواهند داشت. یعنی گروه متوسطه اول دو ساعت (۴ کلاس نیم ساعته)، متوسطه دوم و گروه ابتدایی هم دو ساعت کلاس آنلاین خواهند داشت.

بدین ترتیب به گونه‌ای برنامه‌ریزی کردیم که دانش‌آموزان متوسطه در نوبت صبح و دانش‌آموزان ابتدایی در نوبت بعدازظهر کلاس داشته باشند. به دو دلیل اینگونه برنامه‌ریزی شد، اول اینکه بیش از دو ساعت آموزش‌های غیرحضوری، اثربخشی پایینی خواهد داشت، دلیل دوم این است که مادرانی که شاغل هستند وقت آزادتری برای آموزش در نوبت بعدازظهر و کنار فرزندان خود ندارند. اگرچه کلاس‌های درس به جای تعطیلی، غیرحضوری شد، اما ما معتقدیم نباید این اتفاق بیفتد و رئیس جمهور هم دستور مؤکد دادند که باید آیین‌نامه به گونه‌ای تدوین شود که آموزش و پرورش نقش جدی در تصمیم‌گیری داشته باشد. لیکن کلاس‌های غیرحضوری برقرار است و ارتباط دانش‌آموزان با کتاب، درس و مدرسه قطع نشده است. اثر تعطیلی کامل بسیار مخرب است ولی در حال حاضر دانش‌آموزان از فضای شاد استفاده می‌کنند. امروز به من گزارش داده شد که در چند روز و در شهرهایی که با آلودگی هوا مواجه بودیم، حدود ۱۲ میلیون دانش‌آموز از اپلیکیشن شاد استفاده کرده‌اند. مسأله‌ای که در کشور وجود دارد، این است که موضوع بهره‌گیری هدفمند و هوشمند از فضای مجازی باید در دستور کار قرار گیرد. همچنین نهادهای دیگر باید به کمک آموزش و پرورش بیایند. شبکه دانش‌آموزی شاد را یکی از اپراتورها حمایت می‌کند و هیچ بودجه‌ای حتی یک ریال هم برای آن در نظر گرفته نشده و این اپراتور مسئولیت‌پذیرانه این کار را دنبال می‌کند.

شاید به‌دلیل اینکه بودجه‌ای برای شاد در نظر گرفته نشده، سرعت این برنامه و عملکرد آن پایین است؟

یک دلیل آن این است که حجم ترافیک بالاست، برای شاد الان ۳۲۰ ابرسرور دارند و مجبور شدند ۸۰ سرور دیگر را از جای دیگری سریعاً بر این مدار اضافه کنند تا بتوانند خدمات را به دانش‌آموزان بدهند. برای رفع کندی شاد، اقداماتی انجام شد ضمن اینکه نسخه جدید شاد رونمایی شده و این برنامه به نسبت سال گذشته امکانات بهتری دارد. ترافیک شاد در زمانی که هوا آلوده بوده، ششم آذر ۵۴۰ ترابایت، هفتم آذر ۵۴۹ ترابایت و روز هشتم آذر، ۵۱۶ ترابایت بوده است. در برخی از روزها که ما مسأله آلودگی هوا را نداشتیم مانند ۲۹ آبان، ترافیک ۶۱۳ ترابایت و در ۳۰ آبان ۶۱۴ ترابایت بوده است. همچنین در ۱۴ آذر بیش از ۱۱۰۰ ترابایت ترافیک مصرفی شاد تماماً رایگان بوده و این جزئی از توسعه عدالت آموزشی است.

میزان کاربران شاد در بعضی از روزها مانند ۲۳ آبان ۱۰ میلیون و ۳۰۴ هزار نفر بوده است. علاوه بر آن، به طور همزمان در شبکه شاد یک میلیون و ۸۰۰ هزار نفر به‌صورت سراسری برخط هستند. وقتی که این چند روز هوا آلوده شد، میزان کاربران همزمان تا سه میلیون نفر هم رسید.

سال گذشته دانش‌آموزان ما بیش از ۳۰ روز آموزش غیرحضوری داشتند، امسال برای اینکه این اتفاق نیفتد چه برنامه‌ای دارید؟

طبق دستور صریح رئیس جمهور، دستگاه‌ها باید فوراً برای تعطیلی آلاینده‌ها بسیج شوند. همچنین باید آیین‌نامه اصلاح شود. باید تعیین شود که کارخانه تعطیل شود یا مدرسه؟ این تصمیم دو نگاه دارد، یک نگاه آینده و یک نگاه هم اکنون را می‌بینند. آن نگاهی که آینده را ببینند می‌گوید آینده این بچه‌ها مهم‌تر است. دولت سیزدهم نشان داده که مصالح کشور را به منافع خود دولت ترجیح می‌دهد و در مواقعی تصمیمات سختی گرفته است. گمان من این است که اگر آیین‌نامه‌ها اصلاح شود، ما رویکردمان را از غیرحضوری کردن مدرسه‌ها به سمت کاهش فعالیت برخی از کارخانجاتی می‌بریم که موجب آلودگی هوا شده‌اند.

مجموع معلمان جذب شده در آموزش و پرورش در سال جاری از کجا تأمین شدند؟

قریب به ۵۵۰۰ نفر از بهترین معلمان مدارس غیردولتی که میانگین پنج تا ۱۰ سال سابقه کار داشتند در آموزش و پرورش استخدام شدند و اینها همه حرفه‌ای بودند. نزدیک به سه هزار نفر از فارغ‌التحصیلان پیشین دانشگاه‌ها که به عنوان نیروی خرید خدمات بین یک تا ۱۰ سال بود که خدمت می‌کردند، استخدام شدند. در این میان تعدادی از نیروهای نهضتی که سال‌ها منتظر بودند استخدام شوند ولی مسیر آنها بسته شده بود از مسیر آزمون‌های ما استخدام شدند. بنابراین صلاحیت حرفه‌ای به حد قابل توجهی در کار مورد تأکید بوده است. به علاوه اینکه امسال اداره استخدامی یک کف نمره گذاشته که آن کف نمره معادل کسب یک رتبه در قانون رتبه‌بندی است. معتقدم بهترین معلمانی که می‌توانستیم انتخاب کنیم همین معلمان سال ۱۴۰۲ هستند؛ هم به این دلیل که معلمان امسال از میان جمعیت وسیعی انتخاب شدند و هم از این نظر که امسال نظام سنجش صلاحیت، یک کار حرفه‌ای و چند ساعته انجام داده است. علاوه بر این، مطلوب ما این است که افراد یک سال فراتر نیز آموزش ببینند. بحث آموزش یک‌ساله معلمان به هیچ‌وجه رها نشده است و تمام این افرادی که اکنون معلمی می‌کنند در حال گذراندن دوره‌های معلمی هستند. اگر آنها این دوره را نگذرانند اصلاً استخدام قطعی نخواهند شد.

آیا این رویه درست است که یک معلم همزمان در حال آموزش دیدن است و آموزش او تکمیل نشده، بخواهد یک کلاس درس را مدیریت کند؟

مطلوب این است که این‌طور نباشد، به همین خاطر و با توجه به اینکه در سال ۱۴۰۳ استخدام‌ها وسیع خواهد بود، از هم‌اکنون فرایند برنامه‌ریزی آغاز شده و پیش‌بینی و اهتمام ما و سازمان امور استخدامی این است که این طرف سال آزمون بگیریم و تا قبل از ماه مبارک رمضان کار را تمام کنیم. همچنین تا ۷۰۰ ساعت به معلمان آموزش بدهیم و سپس آنها را به کلاس درس بفرستیم. اینکه معلمان پیش از کلاس رفتن آموزش حرفه‌ای ببینند در یک دهه گذشته بی‌سابقه است.

بحث مهارت‌های زندگی و آموزش‌های گروهی در مدارس ما بسیار مهم است. روز بدون کیف و کتاب یکی از برنامه‌هایی است که در آن دانش‌آموزان می‌توانند با انجام فعالیت‌های گروهی، مهارت‌های زندگی و مشارکت را بیاموزند. این موضوع چقدر می‌تواند ادامه‌دار باشد؟

بخشنامه این امر در حال نهایی شدن است، اما من از همه مدیران مدارس خواستم این کار را شروع کنند و استان‌ها هم آن را شروع کرده‌اند. واقعیت این است که باید کاری کنیم که کیف و کتاب دانش‌آموزان در مدرسه باشد. بعضی اوقات وزن کیف و کتاب برای یک دانش‌آموز اول ابتدایی چند کیلو می‌شود که بار بسیار سنگینی نسبت به قامت ظریف او است و بسیار آسیب‌زننده خواهد بود. بنابراین کاری که در روز بدون کیف و کتاب اتفاق می‌افتد این است که ما می‌توانیم موقعیت‌های جدید خلاقیت و یادگیری ایجاد کنیم؛ به این معنا که دانش‌آموزان فرصتی پیدا می‌کنند تا از یکدیگر بیاموزند، همچنین طبق ۶ ساحت مهم سند تحول بنیادین با هم به صورت گروهی کار کنند؛ همین موضوع حلقه گمشده ماست. روز بی‌کیف و کتاب فرصتی ایجاد می‌کند تا خانواده‌ها یک روز را کنار فرزند خود در مدرسه باشند و مادربزرگ‌ها و پدربزرگ‌ها به مدرسه بیایند و بچه‌ها یک روز به شکل عادی در مدرسه زندگی کنند؛ اگرچه در روزهای دیگر هم در مدرسه زندگی می‌کنند اما در این روز خاص بدون کیف و کتاب هستند. در روز بدون کیف و کتاب ساحت زیستی بدنی، هویت و ساحت تربیت فناورانه آنها مورد توجه قرار می‌گیرد. دانش‌آموزان در این روز یاد می‌گیرند با وسایلی که در اختیار دارند خلاقیت به خرج دهند. مثلاً در یک مدرسه دیدم که دانش‌آموزان با کمک معلم غذا و نان پخته‌اند. این کارها جزو فرهنگ و زیست‌بوم ماست. ما فرهنگ بسیار غنی‌ای داریم و بچه‌ها باید با این فرهنگ آشنا شوند. فقط بخشی از فرهنگ ما در کتاب‌های درسی است و مابقی آن باید از طریق تعامل و زیست جمعی حاصل شود. در روز بدون کیف و کتاب، معلم و والدین باید با هم استعداد کشف نشده دانش‌آموزان را بشناسند. یکی از وظایف معلمان کشف استعداد دانش‌آموزان است، به همین خاطر نظام دوری مورد تأکید ماست. نظام دوری می‌گوید در سه سال اول، دانش‌آموز یک معلم داشته باشد تا استعدادهای او کشف شود، در انتها باید معلم به والدین دانش‌آموز بگوید چه استعدادی دارد. فعلاً ۶۴۰ مدرسه در کشور نظام دوری را اجرا می‌کنند و ان‌شاءالله فراگیر شده و در نتیجه روز بی‌کیف و کتاب که روز شادمانی دانش‌آموزان است تقویت خواهد شد. باید برای آن برنامه‌ریزی کرد تا ۶ ساحت سند تحول اجرا شود.

هم‌اکنون در آموزش و پرورش با نسل متفاوتی از دانش‌آموزان مواجه هستیم که با دهه‌های قبل تفاوت دارند و بعضاً آسیب‌های اجتماعی در کمین آنهاست. آموزش و پرورش چه کاری می‌تواند انجام دهد تا این آسیب‌ها کمتر شود؟

آموزش و پرورش به خودی خود آسیبی ندارد، بلکه مقابل آسیب می‌ایستد. برنامه ملی آموزش و پرورش به این موضوع توجه کرده است. نماد (نظام مقابله با آسیب‌های اجتماعی دانش‌آموزان) در این دولت بویژه سال ۱۴۰۲ وارد برنامه هفتم توسعه کشور شده است. «نماد» ائتلاف ملی برای مقابله با آسیب‌های اجتماعی دانش‌آموزان و برای حفظ سلامتی آنها از همه مطالبه خواهد کرد. طبق دستور رئیس جمهور باید آسیب‌های اجتماعی که دانش‌آموز را تهدید می‌کند شناسایی شود و همه به حل آن کمک کنند.

سامانه نماد و شناسایی آسیب‌ها از سال‌ها پیش مطرح شده بود، اکنون نتیجه کارهای صورت گرفته مورد انتظار است. برآیند نماد چه بوده است؟

این اعتماد بین معلم، مشاور، والدین و دانش‌آموز به وجود آمده است که اگر آسیبی دانش‌آموز را تهدید کرد همه به یاری‌اش بیایند. باید کمک کنیم دانش‌آموز مسائل خود را بروز دهد. نکته دوم این است که غربالگری دانش‌آموزان انجام شود. در این دولت ۵ میلیون و ۷۰۰ هزار دانش‌آموز غربالگری شدند. از این آمار، دانش‌آموزانی که در معرض هر گونه آسیب بودند شناسایی و به مراکز مشاوره معرفی شدند. ما این دولت را با ۳۲ مرکز مشاوره شروع کردیم و امروز حدود ۷۰۰ مرکز ایجاد شده است.

در این مدت انجمن‌های اولیا و مربیان به سمت تعطیلی رفته بودند. انجمن اولیا و مربیان قابل تعطیل شدن نیست اما ساختار آن ضعیف شده و باید تقویت شود. نکته مهم بعدی این است که دانش‌آموز در مدرسه فضایی برای برنامه بین‌درسی مفید و سودمند پیدا کند. برنامه ملی فراگیر پرورشی که ابلاغ شد دارای پنج ضلع با نام‌های امید، ایمان، خودباوری و خردورزی، نشاط و هویت است. چندین برنامه طی آن به مدارس پیشنهاد شده است. همچنین سامانه‌ای به نام «نورینو» داریم که می‌گوید هر کدام از دانش‌آموزان در کدام کنش فرهنگی، تربیتی، اجتماعی، هویتی، اعتقادی، کارآفرینی و اقتصادی کنشگری داشته باشند. بستری فراهم شده تا اولیا در زمینه‌هایی مانند اردوی دانش‌آموزی به کمک دانش‌آموزان بیایند. در تابستان امسال و سال تحصیلی که گذشت قریب به چهارده‌ونیم میلیون نفر از دانش‌آموزان توسط مدارس به اردو رفته‌اند. مثلاً اردوگاه شهید باهنر در تابستان تمام ساعاتش پر بوده است. وقتی اردوگاه‌ها در کشور فعال شوند زمینه‌های بروز آسیب را کمتر می‌کنند.

چه اقدام مهم و مؤثری با نهادها در رابطه با اهمیت دادن به نظام آموزشی کشور انجام داده‌اید؟

با نهادهایی که مرتبط با موضوع هستند مانند ستاد مبارزه با مواد مخدر کارهای جدی صورت گرفته است تا در زمینه آسیب‌های مواد مخدر جدید که دانش‌آموزان را تهدید می‌کند به آنها آموزش بدهند. ما باید کنشگری فعالی در این خصوص و خصوصاً در کارهای فرهنگی و هنری داشته باشیم. اینکه جشنواره «فردا» (جشنواره فرهنگی و هنری) در این زمینه برگزار می‌شود و بیش از چهار و نیم میلیون دانش‌آموز در آن شرکت می‌کنند نشان‌دهنده آن است که درست حرکت کرده‌ایم، البته کاستی‌ها بسیار زیاد است. مسیر سلامت کشور و جامعه از مدرسه‌ها می‌گذرد. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، وزارت صمت، وزارت کشاورزی و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی باید همه به مدرسه بیایند، چرا دانش‌آموز باید از مدرسه به جای دیگری برود تا بیاموزد؟ همه دستگاه‌ها باید به مدرسه بیایند.

یک کار مهم دیگری که در حوزه تربیت بدنی و سلامت انجام شد این بود که طی دو سال بیش از دو هزار و یکصد فضای ورزشی درون‌مدرسه‌ای تحت عنوان طرح شهید سلیمانی اجرا شد که بیش از یک‌هزار مورد آنها چمن مصنوعی است. ما در برخی از استان‌ها در این ۴۰ سال گذشته ۵ زمین چمن مصنوعی داشتیم ولی در این مدت کوتاه توانستیم در همان استان‌ها ۳۰ زمین چمن مصنوعی احداث کنیم. به عنوان مثال موضوع غربالگری سلامت دانش‌آموزان کاری بود که با وزارت بهداشت شروع کردیم. این دولت، دولت ائتلاف‌های درون وزارتخانه‌ای برای اهداف بزرگ است. ما و وزارت بهداشت درباره سلامت و کیفیت سلامت دانش‌آموزان با هم توافق کردیم. همچنین بزودی با وزارت ورزش و جوانان توافقی در حوزه تربیت بدنی خواهیم داشت. با وزارت امور اقتصادی و دارایی، هم در زمینه مشارکت برای ساخت مدرسه و هم در زمینه آموزش سواد مالی توافقی خواهیم داشت. ما با وزارت جهاد کشاورزی فعلاً همکاری برای اجرای طرح یک میلیارد درختکاری را شروع کرده‌ایم. این ادراک که اصلی‌ترین اولویت آینده کشور، آموزش و پرورش است رفته رفته در دولت شکل می‌گیرد. اگر در مجلس هم شکل بگیرد، مطمئنیم با سرعتی بیش از این می‌توانیم آموزش و پرورش را به نقطه اعتلایش برسانیم. نکته مهم این است که چاره اصلی حل مشکلات؛ هماهنگی، انسجام و یکپارچگی درون آموزش و پرورش و میان آموزش و پرورش با سایر دستگاه‌هاست و این دولت هم در این مورد می‌کوشد.

شهادت می‌دهم رئیس جمهور یک‌تنه موضوع هماهنگی اجزای دولت برای اهداف نظام را مدیریت می‌کند. وی تأکید دارد هر اختلافی در دولت دارید بدون هیچ ملاحظه‌ای بیان کنید ولی وقتی از اینجا بیرون رفتید اختلافات را فراموش کنید. من خودم اثر آن را می‌بینم؛ این مدت را با هشت سال پیش مقایسه کنید، ببینید چند ائتلاف و چند کار بزرگ برای دانش‌آموزان و آموزش و پرورش کشور انجام شده است. ما سرنوشت دانش‌آموزان خود را به سه ساعت کنکور سپرده بودیم ولی امروز دانش‌آموزان ما از پایه دهم در حال برنامه‌ریزی برای کنکور هستند. امسال امتحان نهایی هم برگزار شد و حتی یک مورد مشکل پیش نیامد. کار خوب در کشور در گرو انجام وظیفه همه است. این نکته را هم به والدین متذکر می‌شوم که وظیفه تربیت فرزندانشان را به خوبی ایفا کنند زیرا اصل تربیت، به عهده پدر و مادر است. اینکه والدین به کمک مدرسه بیایند مهم است به این دلیل که احیای نقش خانواده یکی از کلیدواژه‌های دولت است. این دولت، ایران را به کارگاه مدرسه‌سازی تبدیل کرد، به گونه‌ای که یک‌هزار و ۸۰۶ مدرسه در دو سال تکمیل و تجهیز یا ساخته شد. این دولت سنت مدرسه‌سازی در سه ماه را راه انداخت و کاری کرد که مردمی‌سازی از مجرای مدرسه‌سازی به اوج خود برسد. همچنین در یک سال به تنهایی ۷۰ هزار نفر را در نیمه اول ۱۴۰۲ استخدام کردیم. ۷۰ هزار نفر معادل نیروهای ۴ و ۵ وزارتخانه است. البته کسری زیادی تحویل ما داده شده است که امیدواریم کسری زیادی به دولت بعدی تحویل ندهیم.

> این دولت، دولت ائتلاف‌های درون وزارتخانه‌ای برای اهداف بزرگ است. ما با وزارتخانه‌های بهداشت، ورزش و جوانان، امور اقتصادی و دارایی و جهاد کشاورزی توافقاتی داشتیم. این ادراک که اصلی‌ترین اولویت آینده کشور آموزش و پرورش است، رفته رفته در دولت شکل می‌گیرد. اگر در مجلس هم شکل بگیرد، مطمئنیم با سرعتی بیش از این می‌توانیم آموزش و پرورش را به نقطه اعتلایش برسانیم

۷۰ هزار معلم

در یک سال ۷۰ هزار نفر در نیمه اول ۱۴۰۲ استخدام کردیم، ۷۰ هزار نفر معادل نیروهای ۴ و ۵ وزارتخانه است

برش

معلمان جدیدی که به آموزش و پرورش تزریق شده‌اند، چقدر دوره‌های صلاحیت‌های حرفه‌ای و تخصصی را گذرانده‌اند؟ این نگرانی از سوی والدین وجود دارد که معلمان جدید آیا مهارت تدریس و مدیریت کلاس‌های درس را دارند یا خیر؟

امسال، تاریخی‌ترین سال استخدام آموزش و پرورش بود و قریب به ۷۰ هزار معلم جدید وارد آموزش و پرورش شدند. همچنین حدود ۲۵ هزار نفر از این معلمان از میان فارغ‌التحصیلان دانشگاه فرهنگیان و شهید رجایی جذب شدند. این سؤال را اگر شما سال گذشته از من می‌پرسیدید من تأیید می‌کردم اما امسال، اینکه معلمان حرفه‌ای نبوده‌اند را تأیید نمی‌کنم زیرا در آزمون ابتدایی، ۵۳۵ هزار نفر شرکت کردند ولی پذیرش ۲۷ هزار نفر محقق شد. پیدا کردن این ۲۷ هزار نفر تابع فرایندی بود که برای نخستین بار در تاریخ کشور از طریق کانون‌های ارزیابی صلاحیت‌های حرفه‌ای اتفاق افتاد. یکی از دلایلی که در اعلام نتایج تأخیر داشتیم، این بود که برای ارزیابی داوطلب معلمی به جای اینکه سه نفر بنشینند و ظرف ۱۵ دقیقه تصحیح آزمون‌ها را انجام دهند در هشت ساعت انجام می‌شد و به طور همزمان در کشور حدود ۷۲۰ کانون ارزیابی فعالیت داشتند. متخصصان صلاحیت‌سنجی حرفه‌ای معتقدند این کار در ایران نه، بلکه در جهان بی‌سابقه است. من گزیده‌ای از نتایج را به شما عرض می‌کنم و به مردم شریف ایران اطمینان می‌دهم که ما این اعتقاد را داریم که جذب معلم خوب برای فرزندان شما تکلیف و حقی بر دولت است.